Sme stádo. Sú nás milióny hláv.
Pasieme sa spolu aj bečíme spolu,
A za ničím na svete nežialime.
Stádo oviec – náš údel je taký.

Do ohrady nás ženú – ponáhľame sa do ohrady.
Na pastvu nás ženú – ponáhľame sa na pastvu.
Byť v stáde je základný zákon,
A iba jedno je strašné – vypadnúť zo stáda.

Keď príde čas – strihajú nás.
Prečo strihajú? Tomu nerozumieme.
Ale všetkých strihajú. Kamže sa podieť,
Aj keď je táto procedúra veľmi nepríjemná.

Ale pastierom nad nami je moc daná,
Povedali, že podľa vôle čarodejníka.
Tak aj žijeme, nepoznajúc tých tyranov,
Čo z nás urobili ovce!

Ach, aká šťavnatá je na pastvine chrumkavá tráva!
Aká studená voda v potôčkoch zurčiacich!
Načo je nám vedieť o špekuláciách čarodejníctva,
Keď je sen tak sladký v tienistých húštinách…

Áno, plieska po bokoch pastiersky bič.
Čo že z toho: nezaostávaj za stádom!
A ohrady majú pevný plot.
Ale pastieri nás ostražito strážia.

Ale že včera zmizli dvaja barani…
Nepomohla im pastierov “ochrana”.
Zjedli ich samotní pastieri, ale vinovatí budú vlci.
Ale stádo kašle na bratov, “z hornej police”.

Sme stádo. Sú nás milióny hláv.
Ideme, vrtiac zadkami.
Nebojíme sa trikov čarodejníkov.
Sme ovce. Čo chceš, to s nami rob!

(Verše z období perestrojky)

~~~

Zdroj Vedagor: https://vk.com/wall510552269_3937

Sdílet
~~~